

taling, men der kan jo være andre Tilfælde. Der kan f. Eks. være det Tilfælde, som kan sætte navnlig Kautionister for en sekundær Pantegæld i en betydelig Viderverdighed: hvis en Ejendom gaar til Tvangsauktion efter Begæring af 1ste eller 2den Prioritetshaver, og den sekundære eller 1ste Prioritetshaver som Følge deraf maa se sin Gæld forfalden, og han saa har Kautionister for denne Gæld, saa kan det komme temmelig bag paa disse Kautionister, hvis de uden Hensyn til Moratoriet skal betale efter Auktionsvilkaarene. Der kunde ogsaa tænkes det Tilfælde — og det er noget, som vistnok hyppigt er Tilfældet — at Obligationen indeholder den Bestemmelse, at Kapitalen staar uopsigelig i et vist Antal Aar, men i den og den Termin, f. Eks. Juni Termin 1915, er Obligationen forfalden til Udbetaling uden Opsigelse. Falder dette Tilfælde saa ind under Moratoriet, kan denne Debitor kræve Henstand eller ikke? Det kunde dog maaske være ønskeligt at faa det fastsat lidt nærmere.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 2, ved jeg ikke, om det almindeligt anses for heldigt — jeg hørte nok, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) fandt det ganske heldigt, men det forekommer mig dog, at det kan være stor Tvivl underkastet, om det virkelig er heldigt — at overdrage en saadan ubetinget Myndighed i private Retsforhold, kan man godt kalde det, til Justitsministeren og at lade ham alene afgøre, om der er saadanne særlige Forhold til Stede, at Kreditor uden Hensyn til Moratoriet kan forlange sin Kapital betalt i Juni eller December Termin, som sagt uden Hensyn til, at Moratoriet eksisterer. Jeg er ikke ganske sikker paa, om det er heldigt at overdrage denne Myndighed til Justitsministeren, og naar han først har faaet den, er Debitor vel afskaaret fra at kunne gaa til Domstolene med dette Spørgsmaal for at faa afgjort, om disse særlige Grunde kan siges at have været tilstrækkelige for Justitsministeren til at gøre en Undtagelse fra Hovedregelen i § 1. Det samme er jo Tilfældet med Hensyn til at tillægge Renter, i et vist Tilfælde at tillægge og i et andet Tilfælde ikke at tillægge Renter, paa Grund af Kreditors Paastand om, at han har lidt Tab o. s. v. Det er en Myndighed, forekommer det mig, som let kan føre til, at man finder visse Afgørelser paa det Omraade for vilkaarlige, saaledes at der i det ene Tilfælde siges Ja og i det andet Tilfælde siges Nej, og jeg synes,

at det egentlig maa være højst ubehageligt for Ministeren at skulle træffe en saadan Afgørelse. Men jeg vil sige, at det vilde forekomme mig heldigere, om Afgørelsen af, hvorvidt Kreditor har lidt Tab ved at maatte give denne Henstand eller ikke, blev truffet, naar Betalingstiden er kommet. Hvis han da kan godtgøre, at han har lidt Tab og virkelig har Krav derpaa, vil det blive Debtors Sag fuldt ud at erstatte det Tab, han har lidt, ved at der er givet Henstand trods hans Obligations Indhold.

Til disse Bemærkninger vil jeg indskrænke mig, men disse Tvivlsspørgsmaal bevirker, at det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om Lovforslaget blev gjort til Genstand for en kort Udvalgsbehandling, og der er fra min Side ytre Ønske om at faa nedsat et Udvalg. Jeg haaber, at det maa ske, saaledes at vi nærmere kan behandle Forslaget, det kan blive en meget kort Behandling. At Lovforslaget som Helhed med Hensyn til at give Henstand bør gennemføres saa hurtigt som muligt, er jeg for mit Vedkommende ikke i Tvivl om, og jeg skal derfor anbefale, at Sagen fremmes saa hurtig som muligt.

Vejstrup: Det lille Lovforslag, der foreligger til Behandling, er jo et Led i den Række midlertidige Foranstaltninger og Love, som man fra Regeringens Side har anset for nødvendige under de nuværende Forhold. Jeg finder det i høj Grad heldigt, at man har Øjet aabent for, at der bør træffes Sikringsforanstaltninger til Betyggelse af de Menneskers Interesser, der er de svageste i Samfundet. Det gælder ogsaa her, at i Forholdet mellem Kreditor og Debitor er det altid Skyldneren, der er den svage. Det er derfor naturligt, at mit Parti og jeg — thi jeg taler her paa mit Partis Vegne — i høj Grad slutter os til en Lovgivning af en Karakter som den, der her er Tale om. Imidlertid forekommer det mig, at dette Lovforslag ikke er vidtgaende nok. Jeg kunde have ønsket, at det havde omfattet lidt mere end det, her er Tale om. I Loven af 20. August, populært kaldet Moratorieloven, var en hel Del Ting undtagne fra at komme ind under Moratoriet, blandt andet Renter og Afdrag paa Prioritetsgæld. Jeg finder det saare naturligt, at Renter under alle Omstændigheder betales rettidigt. Der kan være Mennesker, som sidder med en mindre Kapital, og hvis eneste Indtægt i Virkeligheden er Renteindtægt, saaledes at denne er absolut nødvendig for dem, hvis de skal kunne ekssi-